

Воєнні ідилії

Степан Чарнецький

I.

Погоріла наша хата, погоріла,
І стодола з вітром, з димом полетіла,
Осталися на подвір'ю стіни голі,
Ходить вітер по світлиці і стодолі...
...А мамуню положили на дно ями...
...А татуньо поїхали з москалями...
...А ми ходим цілу днину коло хати...
...А смерком йдем до сусіда ночувати..
...А у нашім огороді діл копали,
Молодого жовнярика поховали...

II.

На вулиці днюють... Як стане смеркати,
Сусід їх закличе до теплої хати,
В кутку хліб поставить та мисчину страви
Та й на ніч лягати каже коло лави.
Вже довго бідують... Хату їм спалили,
Мама з жалю вмерла, тата полонили,
Мама вже на правді, дітям сну немає,
А тато медалі на сухар міняє.

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.